půhha arsti silmad ep olle ödd ja påwad mo pole pöördud?

Rågib mailma rahwas minnust kurja, ja walletab üsna muido minno peale, ja tahhab mo head nimme teiste nåhhes ja kuuldes mudda sisse sötkuda: kül wimaks wåssiwad nende kurjad keled ommast tiggedast kelepeksmissest ka årra, ja se Israeli karjane, kes Pea kohhal wallitseb, ja kes ei tukku egga uinu maggama, woib mo ögust peagi jålle ettetua, kui louna walgust.

Kaub mönni ilmalik warra minno kåest årra, mötlen: Allasti tullin ilmale, surnosårgiga pannakse mind kirsto. „Meie ep olle ühtegi ilmale tonud, awwalik on, et meie middagi ei woi mailmast årrawia. Agga kui meil peatoidust ja ihho

kattet on, siis peame sega rahhul ollema.“ — 1 Tim. 6, 8. Mo südda ütle römoga: „Mo lotus — Önnisteggija!“

Winapu.

Kunningas Tawet laulab půhhast Waimust aetud, et Jummal lasseb armust sedda sündida, et: „Wiin waese innimesse süddant römustab, ja temma palge rödmsaks teeb ommast rammust.“ (L. r. 104, 15.)

Kunningas Tawet laulab sest römustusse jomaaiast, mis iggawenne Kunningas Kristus Kana pulmas weest walmistas, et mis sel påwal sündis immelikkul wisil korraga ja ühhe silmapilgoga, se sünnib meie påiwil ka immelikkul kombel aega möda ja kolme ku sees, ja

Eesti-ma rahwa Kalender 1856, lk. 24